

א חוץ ישבו בָּנָיו בְּנֵי-אָמֹץ אֲשֶׁר חִזְקָה עַל-יִהוָּדָה וַיַּרְשֵׁם בָּיִם
ב עַזְיָהוּ יוֹתָם אֶחָדו יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יִהוָּדָה: שְׁמָעוּ שְׁמִים וְהַזְעִינִ
ג אָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֶּר בְּנֵים גָּדְלָתִי וַיּוֹמַתִּי וְהָם פְּשֻׁעָיו בֵּין יְדֵיכֶם
ד שׁוֹלְקָנָהוּ וְחַמּוֹר אֲבוֹס בְּעָלָיו יִשְׂרָאֵל לֹא יְדַע עַמִּי לֹא
ה הַתְּבֹונָה: הַזְוֹגִי חַטָּאת עַם כְּבָד עַזְן זְרוּעַ מְרֻעִים בְּנֵים מְשֻׁחִיתִים
ו עַזְבּוּ אֱתָדֵי יְהוָה נָאֹצַע אֶת-קְדוּשָׁתֵי יִשְׂרָאֵל נָרוֹא אֶחָוד:

• 41 N.R. 1981

הדרישיכם ומוציאריכם שנאה נפשי הוי עלי
טלריה נלאיתי נשא: ובפרשכם כפיגם אעלים עיני מלב
גם פידתרכו תפלה איןני שמע יודיכם דמים מלאו:
ט רחצנו היזנו הסירו רע מעלייכם מגן עני חרלו הרעה:
ו למדו היטב דריש משפט אשרו חמור שפטו יתום ריבוי
אלמנה: לכונא ונוכחה יאמר יהוה אס-ידהו
חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אס-יאדים כחולע עצמר יהו:
ט אס-תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: וasm-תמאנו
כאי ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר:
איicha היה להזנה קדריה נאמנה מלאת משפט צדק ילין בה ועתה
מרצחיהם: בספק היה לסיגים סבוך מהול בומים: שריך
סודרים וחבריו גנבים כלו אהב שחר ורדף שלמנים יתום לא
ישפטו וריב אלמנה לא-יבוא אליום:
לכון נאם האדון יהוה עבאות אביר ישראל הו אנחם מצרי
ואנקמה מאובי: ואשיבה ידו עליך ואערך כבר סיגיך
ואסירה כל-בדיליך: ואשיבה שפטיך בבראשנה ויעמיד
פבתיחה אחרידין יקרה לך עיר השדק קדריה נאמנה: ציון
ט במשפט תפדה ושבה בצדקה: זיין הדבר אשר חזזה

במשפט תפארה ושביה בצדקה: ז' הרברט אשר חזה
בישעיהו בונ-אמוץ על-יהודה וירושלם: והיה באחרית
הימים נלון יהיה הָר בֵּית יְהוָה בֶּרֶאשׁ הַהֲרִיס וְנִשְׁאָמְגָבָעָות
ונהרו אליו כל-הגוים: והלכו עמים רבים ואמרדו לבו ונעלמה
אל-הָר יְהוָה אֶל-בֵּית אֱלֹהִי יַעֲקֹב וַיָּוֹלְנוּ מִדְרָכֵיו ונלכה
בארחותיו כי מצין תצא תורה ודבר-יהוה מידושם: ומשפט
בין הגויים וחוכיח לעמים רבים וכתחתו חרבותם לאתים
וחניתותיהם למזרחות לא-ישא גוי אל-גוי הרב ולא-ילמדו
עוד מלחמה: ב' בית יעקב לבו ונלכה באור
יהוה: כי נטהטה עמל בית יעקב כי מלאו מקדים וענינים
בפלשתים ובילדיו נקרים ישפיקו: ותملא ארץ כספר
זהב ואין קעה לאוצרתו ותמלא ארצו סופים ואין קצה
למרכבותיו: ותملא ארץ אלילים למעשה ידיו ישתחוו
לאשר עשו עצבעתו: וישח אדם וישפלו איש ואל-תשא
להם: בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאנז:
ז' עיני גבהות אדם שפל ושות רום אנשים ונשגב יהוה לבה
כ' ביום ההוא: כי יוז ליהוה עצמות על כל-גאר

כ ב יומם ההוא: כי יום ליהוה צבאות על כל-גאה
ג ורם ועל כל-נשא ושלפ: ועל כל-ארץ הלבנון הרמים
ד והנשאים ועל כל-אלוני הבשן: ועל כל-ההרים הרים ועל
ט כל-הגבעות הנשאות: ועל כל-מגדל גבה ועל כל-חומרה
ט בזורה: ועל כל-אניות תרשיש ועל כל-שכיות החמדה
י וshall גבות האדים ושלפ רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביזוכו
ט ההוא: והאלילים כליל יחלף: ובאו במערות עדים ובמלחורים
כ עפר מפני פחד יהוה ומחרד גאו נ בקומו לעזר הארץ: בזום
ההוא ישליך האדים את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אששו
כע עשו-לו להשתחות לחפץ פרות ולעתלים:

... (לב) ונזכר זה. טעום מעתיכנס לרציחכם לא-armן חינוך מלומיניס
 (לג) לרמתכם. כמוו לאיולוגיות וכון (טמות יג) נוחותם האריך וכן (חיליס כו) לסתמיות נקלת גודה
 (מלכים ב ט) נגלה נגד ציזלעהל: (לו) אשר ריך זה. חנוךון טנלאויל (במדרג יג) וייל ערד חאנז

כשנכרכו לאם כנלה כמודען דכזיב ויתן

לכט הילוגות נויסט בעבור יבמלו מקיי ז'ס

בצ'נילס'ילדן נחן זומכ' כוחיג' גמ'ה צמ'ג גו'ג'ו'ג' צ'נילס'ילדן נחן זומכ' כוחיג' גמ'ה צמ'ג גו'ג'ו'ג'

למה בנוינו ומרנו בלחמים ובכון יסלה נ

טומפליס ב' מ ר' ינץ חנינו בתרובת לחם כפה

כל אחד עליינו וולמר ה' למת מקדלים וכו'

ולמו חנוכיס. נשׁאַבְּ לֵב נָכָס נָחַ נְכָל קָרֶב.

ד. נספח למסמך כמפורט. ככבר ס"ה. פג' ו^ו כפמ"ג

כָּסֶת יְנוּ וְקָתָב נִמְשָׁס נִמְלָא חַזְקָה מֵאַתְּנָה

ופי מנצחות

תְּהִלָּה כְּבָשָׂר

��יד קבנוצ'יימ

כג' ה דהגדה
טו אזכור ברכות

ענדס, ומכן זי' 10

בזה ושתנים שפישרו איז יכולין להזור ר'הו:
הכ"ה קפיד על פכירות טניין מודס נחביב
טניין מודס למקום, וכ"ל נס"ד, מ"ס רע לא
שחוותן כדרניש טניין מודס לחניינו, טהור
חוותן לו עוזק וכיוולא, אליה וכונת פוך
על הביריות, ולחנו מלמוד זכות, ולא ייחל ליה
ילמד חוכמה על יסראל, וזה ולמד מעגין י-
הויל ואחד על יסראל כי פזנו בראתיך
המלמד חוכמה על יסראל הטע"פ טהור ממת
נהרין רע לנבריות,
הכל המלמד זכות על יסראל זה נקיין
טינג לנבריות

בפסוק כי חכל נוונחננו כו' סוק ורכב כו' ה"ח נוונך
הוונך כו' הוהול עמכנס כו' להוטיע להטב.
כזר כי גמ"ה כי לטון הוהול וווטע טכל הקיצה
צ'ן הוונחננו שקיינצ'ה ק"ה הכל לטונחני. וח"ט להוטיע
ההיכנס טכל הוונחננה ק"ה גנטזוי הייטועה. וככונו טה'
צ'ליי'ו הננה נקזל הוילבו ה' ח' כו' י"ט חסר הוילטן
כו' נהיומ לבס לאלהקיס כן הוול נזונס. וח"ט ה'
ילחס נקס לטונחנס וננטהלהכט' יגראס ווילחנות. וח"ט
ט' חייט ווילחינה. לנדר טהור וווטיע הוילחינה האזל כל
מהלכתי פאלחמה מוחטו יט' וכשהוח צדרך זה נקי'
חייט מלחמת טהור ווילגד טהור ווילחינה

9. "אהו אלה" רהנ'ם נאר הוויל ויתר טל יסלהל כי פזנו בריתיך גענדס, ולכון ז' המליך קונה ען יסלהל חט"פ בפוקה מתקייח הנטהט האה

בפסוק כי חnewline לוינחננו כי קומ ורכז כי היל עזען הווינליך כי הוהלך עמוק כרי להוטיע למס. כל כי גמ"ה כי לאון האולך יונשען צכל הקיצה צן הוילחננו שקיינצ'ה הכל לנוועגן. וח"ץ להוטיע ההכט זכל היולחנעו ט"י גאנזער היסועה. וכמוו טה"ז. זל"ז היכנה נקזל ווילחוו ט"ז כו"ז חסר הוילחט זל"ז נהיית לבס לאולקיס כן הול לנווענס. וח"ץ ט"י ילחס נכס לטועחכט ונהנלהחכט יגראס ווילחנות. וח"ץ ט"ז הייט ווילחנוי. לנדר טהווע ווועשיין גוילחנוי היל כל מהלוכת פאלחמה מעלתו יט' וכשהוא זדריך זא נקי חוץ מלחה זקה ווילצעט זטהטגען

א אלה הדברים אשר דבר משה אל-כל-ישראל בעבר ו
במדבר בערבה מול סוף בון-פָּרָעָה ובין-תְּפִלָּה ולבן ו
ודי זָהָב: אַחֲר עֶשֶׂר יוֹם מֵחֶרְבָּה הַרְכָּב הַר-שָׁעֵר עַד קָדְשָׁם
וַיְהִי בַּאֲדָבָעִים שָׁנָה בַּעֲשַׂת-יְעַשֵּׂר חֶדֶשׁ בְּאַחֲר לְחֶדֶשׁ
מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל אֲשֶׁר צֹהָה יְהוָה אֹתוֹ אֱלֹהָם:
הַכְּתָנוֹ אֶת סִיחָן מֶלֶךְ הָאָמָרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחַשְׁבּוֹן וְאֶת
מֶלֶךְ הַכְּשָׁן אֲשֶׁר-יוֹשֵׁב בַּעֲשָׂתָרָת בְּאָדָרְעִי: בַּעֲרָבָה ו
בָּאָרֶץ מוֹאָב הָזָאֵיל מֹשֶׁה בָּאָר אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְיָהָר
וַיְהִי אֶל-הָיָנוֹ דָּבָר אֲלִינוֹ בְּחֶרְבָּה לְאמֹר רַב-לְכָם שְׁבָת
הַזֹּאת: פָּנוּ וּסְעוּ לְכָם וּבָאוּ הָר הָאָמָרִי וְאֶל-כָּל-שְׁכָנוֹ בְּעַ
בָּהָר וּבְשָׁפָלה וּבְנֶגֶב וּבְחוֹרֵף הַיּוֹם אֶרְץ הַכְּנָעָן וְהַלְּבָנוֹן
חַנְהָרָה הַגָּדוֹלָה נֶהָרָה-פְּרָת: רָאָה נָתָתִי לִפְנֵיכֶם אֶת-הָאָרֶץ
וּרְשָׁוֹא אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵיכֶם לְאָבָרְהָם ל
וּלְיעַקְּבָל תָּתָת לְהָם וּלְזֹרְעָם אַחֲרֵיכֶם: וְאָמַר אֶל-כָּם בְּעַת
לְאָמַר לְאָדָואָכְל לְכָדִי שָׁאת אַתֶּם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ו
אַתֶּם וְהַנְּכָס הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב: יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְתֵיכֶם
יְסַפֵּר עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלָּפָנִים וַיְכַרְךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דָבָר
יְיַעַד אֵיכָה אֲשֶׁר לְבָדִי טְרַחֲכֶם וּמְשָׁאָכֶם וּרְיבָכֶם: הַכְּוֹלָכֶם אֲ
יְחִכְמִים וְגִבְנִים וְיָדִיעִים לְשְׁבָטֵיכֶם וְאֲשִׁים בְּרָאשֵׁיכֶם: ו
ט אָתִי וְתָאָמְרוּ טֻוב-הַדָּבָר אֲשֶׁר-דִּבְרָת לְעֹשָׂות: וְאַקְח
רָאשֵׁי שְׁבָטֵיכֶם אֲנָשִׁים חִכְמִים וְדִיעִים וְאֶתְנוֹ אֶתְתָם רְ
עֲלֵיכֶם שְׁרֵי אֶלְפִים וְשְׁרֵי מִאות וְשְׁרֵי חִמְשִׁים וְשְׁרֵי שְׁ
וּשְׁתְּרִים לְשְׁבָטֵיכֶם: וְאַצְוָה אֶת-שְׁפֵטִיכֶם בְּעַת הַהּוּא
שְׁמַע בַּיּוֹנָאָחִיכֶם וְשְׁפַטְתָם צְדָקָה בַּיּוֹנָאָישׁ וּבַיּוֹנָאָחִיו וּבַ
לְאַתְכִּידָוּ פְנִים בְּמִשְׁפָט כְּקֹעַן כְּגֹדֵל תְּשִׁמְעוֹן לְאָ
מִפְנֵי אָישׁ כִּי הַמִּשְׁפָט לְאֱלֹהִים הוּא וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יָקַשְׁהָ

כ"ח תקרבון אליו ושמעתיו: ג' מלן ק' בג' א' י' ר' ר' לא
יהוה אלהיך לפניו את-הארץ עליה רשות פאשך הבר
אליה אבתיך לך אל-תירא ואל-תתחת: ותקרבון אליו
וთאמרו נשלחה אנשים לפניו ויחפרודלו את-הארץ
אתנו דבר את-הדרך אשר נעללה-בה ואת הערים אש-
אליהם: וויתם בעין הדבר וואה מכם שנים עשר אנשי
אחד לשפט: ויפנו ויעלו הדרה ויבאו עד-נהחל אשלפ-
אתה: ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו
דבר ויאמרו טובת הארץ אשר-יהוה אלהינו נתן לנו
אביתם לעלת ותמרו את-פי יהוה אלהיכם: ותרגנו בא-
וთאמרו בשגנת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים
אתנו ביד האמור להשמידנו: أنها אנחנו עלים אחיננו
את-לבבנו לאמור עם גודול ועם ממון ערים גדולות וכ-
בשים וגס-בני ענקים דאיינו שם: ואמר אלכם לא-ת-
ולא-תיראון מהם: יהוה אלהיכם ההלך לפניכם והוא
לכם כ'כל אשר עשה אתם במצרים לעיניכם: וב-
אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא-איש
בנו בכלל-הדרך אשר הlectedם עד-באים עד-המקומות
ובדבר הזה איןכם מאמינים כי יהוה אלהיכם: ההלך
בדרכו לדור לדור מקום לחנותכם באשו לילה לראותכם
אשר תלכו-בה ובגען יומם: וישמע יהוה את-קול ד-
ויקוץ וישבע לאמור: אם-יראה איש באנשים האלה
הרע הזה את הארץ טובת אשר נשבעת לחתת לא-
זולתי כלב בוניפנה הוא יראנה ולוד-אתן את-הארץ
לדרך ולבני יוע אשר מלא אחרי יהוה: